

Niet alleen een gebouw, maar het kloppende hart van de wijk

Door: Tim Doan

In 's-Hertogenbosch tref je sinds 2005 Brede Bossche Scholen (BBS) aan in wijken waar het niet zo goed liep. De BBS is niet alleen een school, maar ook het huis van de wijk: een plek waar mensen samenkomen.

Yassine Mami is manager van zo'n BBS: "Ik ben in dienst van de gemeente 's-Hertogenbosch en ben al 8 jaar locatiemanager van BBS Boschveld. Tegelijkertijd was ik 4,5 jaar locatiemanager van BBS De Hambaken. Als BBS-manager ben je het gezicht van de BBS. Je bent de verbindende factor tussen onderwijs, sport, welzijn en cultuur. Daarnaast ben je ook een sociaal ondernemer: je beheert een gebouw en verhuurt ruimtes aan allerlei partners en bewoners."

Yassine Mami

Yassine regelt het

In de praktijk richt Yassine zich voor zo'n 60 procent op BBS Boschveld: "Ik houd me vooral bezig met het operationeel beheer van het gebouw, het aansturen van het team van beheerders en het zorgen voor goed onderhoud. Kortom: de hele technische en logistieke kant van het gebouwbeheer. Beheerders doen bij ons vooral receptiewerk, barwerk, onderhoudswerk en ze houden het gebouw netjes veilig en toegankelijk voor de bezoekers. Een beheerder is eigenlijk de spin in het web van de BBS. Maar boven alles: we zijn samen één team."

Ook voor de wijk

"Wat ik zelf het leukste vind, is de sociale kant van mijn werk. Elke BBS-manager heeft een eigen budget. Daarmee faciliteer ik activiteiten voor bewoners in de BBS, maar ook initiatieven van professionals, partners en andere betrokkenen die iets willen opstarten.

Ik breng mensen samen en maak dingen mogelijk. Op die manier creëren we maatschappelijke meerwaarde voor de wijk." Hoe dat eruit ziet in de praktijk? Yassine geeft een paar voorbeelden: "Je kunt denken aan buitenschoolse activiteiten. Zo hebben we hier de Klup Up, een initiatief van de BBS dat inspeelt op de behoeften van de kinderen uit de wijk en van de school. Na vijf uur zijn de volwassenen aan de beurt. Dan bieden we van alles aan. Vooral sportactiviteiten zijn hier populair; basketbal, dansen en roeien, noem maar op."

"Mensen komen ook naar me toe. Zo vertelde iemand me laatst dat binnen de Turkse gemeenschap veel oudere vrouwen slecht Nederlands spreken, weinig bewegen en zelden buiten hun familiekring komen. Daardoor krijgen ze vaker lichamelijke klachten en raken ze sociaal geïsoleerd. Nu kijken we samen hoe we op die behoefte kunnen inspelen en iets kunnen organiseren dat echt verschil maakt."

Liever delen dan claimen

Werken met verschillende groepen mensen blijft een uitdaging ook bij de BBS. "Je hebt iemand nodig die de partijen kent én weet wat er speelt. Je hebt in een BBS een bepaald aantal ruimtes. Sommige zijn exclusief voor de school – daar blijf ik af. Voor de kinderopvang geldt hetzelfde. De ruimtes die vrij zijn in de BBS stel ik eerst beschikbaar voor

activiteiten van bewoners uit de wijk, daarna voor potentiële huurders en maatschappelijke organisaties. Wat ik vaak merk is dat huurders geneigd zijn te claimen in plaats van te delen. Ze komen bij mij met een mooie activiteit voor de wijk, maar dan willen ze meteen hun 'eigen' ruimte bij, met een kast, hun spullen, hun inrichting. Kijk, er zijn op dit moment wel 50 tot 70 activiteiten in onze BBS. Als ik voor al die initiatieven een vaste plek moet inrichten, dan heb ik vier BBS'en nodig. Daarom heb ik jaren geleden gezegd: mijn beleid is 'delen in plaats van claimen'. Je komt om tien uur, je activiteit is tot twaalf uur, en dan maakt een andere club gebruik van dezelfde ruimte. Dat is soms lastig – je kunt het niet iedereen naar de zin maken – maar het is wel de enige manier waarop het voor iedereen blijft werken.”

Iedereen heeft tijd tekort

“Ik merk – en daar maak ik me zorgen over – dat sinds corona het primaire proces bij partners belangrijker is geworden dan het BBS-werk. De school, kinderopvang en het buurtteam zijn de hoekstenen van de BBS, maar door personeelstekort, werkdruk en tijdgebrek kunnen ze minder bijdragen. Niet uit onwil, maar omdat het simpelweg niet lukt. Dat zie ik ook bij opbouwwerkers. Vroeger haalden zij signalen uit de wijk, gingen langs bij mensen en organiseerden activiteiten. Nu hebben ze daar soms nog maar twee uur per week

voor. Wat kun je dan nog doen?

Overall is bezuinigd: bij opbouwwerk, sport, welzijn. Ook zijn er minder vrijwilligers. Daarom schakel ik nu vaker professionele partijen in, maar die zijn een stuk duurder.”

Afspraken resetten

Soms voelt het voor mij als een kwestie van commitment. We hebben te maken met een nieuwe generatie teamleiders, schooldirecteuren en opbouwwerkers die de oorsprong van de BBS en de afspraken van toen niet kennen. Terwijl die juist bedoeld waren om de BBS levendig te houden, met alles erop en eraan. Als schooldirecteur word je in de BBS ontzorgd: je kunt je volledig richten op het onderwijs. Dat wordt enorm gewaardeerd. Maar daar hoort ook iets tegenover te staan. We hebben destijds afgesproken: jullie mogen gebruikmaken van de extra ruimtes in de BBS, maar blijven ook een bijdrage leveren aan bijvoorbeeld de kinderactiviteiten na school. Het belangrijkste vind ik dat wij de afspraken die wij toen met onze vaste partners in de BBS hebben gemaakt gaan resetten.

Andere generatie

Yassine ziet in de Brede Bossche Scholen een kans voor 's-Hertogenbosch om als gemeente zichtbaar en betekenisvol aanwezig te zijn in de wijk: “Ik werk hier als ambtenaar en draag als BBS-manager ook de visie van de gemeente uit in de wijk. Toch zien sommige bewoners de gemeente als organisatie die vooral in de weg zit. Dan probeer ik uit te leggen: we zijn er juist vóór jullie.”

“Ik zou zeggen, probeer van de BBS te genieten en blijf in gesprek met elkaar. Een BBS is geen statisch iets. Dat is iets dat ook moet aanpassen aan de behoeften van de wijk. Je hebt nu een andere generatie kinderen met andere uitdagingen.”

